

Madrid, den 1. november 2007

Åbent brev til Pressen og Politikerne

Det er ingen hemmelighed, at landets uddannelser igennem længere tid har været under økonomisk pres. Og for os der studerer sprog, er udsigten til nedskæringer og forringelse af uddannelsen efterhånden blevet en del af vores hverdag. Vi udgør en af de mindste uddannelser på Copenhagen Business School, hvilket betyder, at tilskuddet fra staten knap nok opvejer skolens udgifter til administration og undervisning. Og som konsekvens af regeringens beslutning om at lukke alle uddannelser, der har mindre end 20 studerende indskrevet, har vi nu udsigt til en lukning af vores kandidatuddannelse med specialisering som translatør og tolk, i fem ud af seks sprog. Men at være den mindste gruppe er ikke ensbetydende med at være mindre vigtig; og er ikke ensbetydende med at kunne undværes.

Specialisering er dét Danmark lever af og det siges ofte fra politisk hånd, at *nicher* er dét vi behøver for at opretholde den danske økonomi og vores konkurrenceevne i udlandet. Men er en *niche* ikke netop en *specialisering* på et lille ekspertområde? Hvis *nicher* er det vi har brug for, hvorfor tvinger taxametersystemet så universiteterne til at lukke de uddannelser, hvor specialiseringen foregår, blot fordi der uddannes 15 og ikke 20 eksperter om året?

I Danmark er vi så heldige at vi er gode til engelsk. En kvalitet vi ikke kan undvære, men også en kvalitet vi ikke udelukkende kan overleve på. At kunne kommunikere på engelsk vinder intet dér hvor engelsk ikke hersker. Spansk, italiensk, russisk, fransk og tysk er derfor sproglige specialiseringer som vi ikke har råd til at miste. En ting er, at det går ud over os, vores uddannelse og vores fremtid; Mange af os er startet på en sproguddannelse på Copenhagen Business School, med det ene formål at uddanne os til translatører og tolke. Det har været vores drøm, og for den drøm har vi knoklet og slidt. En anden ting er, at det er en katastrofe for det danske erhvervsliv, der i den nære fremtid vil komme til at lide under manglen på sprogkyndige medarbejdere.

For det danske erhvervsliv er det essentielt, at de fremtidige aftaler ikke indgås på basis af et tredjesprog, en pointe som Dansk Industri tidligere har påpeget. Sproglige barrierer medfører ikke kun interkulturelle misforståelser men svækker også Danmarks professionalisme. For tolke kan jo ikke blot et fremmedsprog. En specialiseret tolk er også garant for, at der tages højde for kulturelle forskelle; I Danmark hilser vi høfligt med et håndtryk, mens man i Spanien giver kindkys. At forhandle på et

tredjesprog og dermed ikke være opmærksom på de interkulturelle forskelle kan føre til, at forhandlingerne kommer dårligt fra start.

Vi er et *lille* land, som har behov for at gøre et godt indtryk i udlandet, hvis vores økonomi skal overleve på vores øvrige specialiseringer. Men med så *lille* et sprog som dansk kan vi ikke forvente at udlandet lærer vores modersmål, hvorfor det er yderst nødvendigt at vi lærer deres.

Vi beder derfor politikerne om to ting: Vi beder om langsigtede løsninger, for den danske økonomi og for det danske uddannelsessystem. Og vi beder om, at der huskes på, at der er mennesker på universiteterne. Mennesker som brænder for de lukningstruede specialiseringer, og som håber, at fremtiden ikke former sig således, at de har brugt tre år af deres liv på at uddanne sig til noget der er *behov* for, men som de ikke kan blive.

I håb om vores uddannelse og landets fremtidige økonomi,

Fortvivlede sprogstuderende på Copenhagen Business School